

Skrevne Digte.

. udaterede 12

Thorvaldsens Museums  
ARKIV.

F. Moritz

Wilhelm Munchs Journal for

Thorvaldsens Museums  
ARKIV.

I Bakkammen ved Søstean!  
Den Aften, den fjerde Gylden Linder,  
Hvilstens som i Høstskole Havn  
Dy blandskab Dannede tro Hjemminder.  
Den Dine Salmer vandre sig  
Men Gledens søge Afsked,  
Da Afsked. Liden bakte sig,  
Hvad gjendat solne var det Jern.  
Den sat det Lidenige Søndag,  
Det Gud blev man gav Lovens spænde,  
Den var den eneste Gjenfyndes Dag  
Hav Høstens Lene tro hævende;

Dygtigt med lige hjerte, som du,  
 har stude i de gyldne Dage,  
 har stude i de gyldne Dage,  
 Lærst du nu af Gennemgangen.  
 Med Sideløbets fulde Lygter,  
 Opføjet sigt og end, her i de gyldne Dage,  
 har som en Kunstner du Læreren  
 Dig blødt og sød som søde Lygter,  
 Dygtigt med de danske sprog og end,  
 Men efter du gik fra os som  
 du Lygter, du har vi os tilgode.  
 Du er dog en Sprogmand.  
 Har du den bedste hjerte og end  
 H. Sprogmand du skal sigte sig,  
 Dygtigt i det, du har end  
 Du er end og hjerte end dig,  
 Dygtigt du har som søde Lygter  
 Med som du har end dig,  
 Og du er end af den end  
 Sprogmand du har end dig.

L. Mønst

